

INFORMACE O VYDANÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISECH, ČLÁNCÍCH A PUBLIKACÍCH

SBÍRKA ZÁKONŮ 2011

Částka 117 – čís. 336

Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 432/2001 Sb., o dokladech žádostí o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávního úřadu, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 6. 12. 2011.

Částka 122 – čís. 349

Zákon, kterým se mění zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 1. 1. 2012.

Částka 123 – čís. 351

Zákon, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Účinnost od 1. 1. 2012.

Částka 126 – čís. 358

Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 412/2008 Sb., o stanovení seznamu katastrálních území s přiřazenými průměrnými základními cenami zemědělských pozemků, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 1. 1. 2012.

Částka 126 – čís. 359

Vyhláška o základním registru územní identifikace, adres a nemovitostí. Účinnost od 1. 1. 2012.

Částka 135 – čís. 387

Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 3/2008 Sb., o provedení některých ustanovení zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (oceňovací vyhláška), ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 1. 1. 2012.

Částka 138 – čís. 394

Vyhláška o sídlech obvodních báňských úřadů. Účinnost od 1. 1. 2012.

Částka 146 – čís. 420

Zákon o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim. Zákon je v pořadí již devátou novelou stavebního zákona z roku 2006 a mění, respektive doplňuje, ustanovení § 144 týkající se výkonu činnosti autorizovaného inspektora právnickými osobami. Účinnost od 1. 1. 2012.

Částka 160 – čís. 468

Zákon, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Účinnost od 1. 1. 2012.

SBÍRKA ZÁKONŮ 2012

Částka 2 – čís. 10

Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní rezervace Chlumská stráň a stanovení jejích bližších ochranných podmínek. (Národní přírodní rezervace a její ochranné pásmo se rozkládají na území Plzeňského kraje, v katastrálním území Chlum nad Berounkou. Orientační grafické znázornění území národní přírodní rezervace je uvedeno v příloze č. 3 k této vyhlášce). Účinnost od 1. 2. 2012.

Částka 3 – čís. 13

Vyhláška o stanovení ochranných pásem přírodního léčivého zdroje ložiska peloidu Labiště lázeňského místa Lázně Toušeň a vymezení konkrétních ochranných opatření. (Zdroj se nachází na území Středočeského kraje, v katastrálním území Čelákovice, okres Praha-východ. Stanovená ochranná pásma I. stupně a II. stupně jsou graficky vyznačena v přílohách č. 1 a 2 k této vyhlášce). Účinnost od 1. 2. 2012.

Částka 6 – čís. 20

Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby. Změna se dotýká § 3, § 11, § 13, § 14, § 20, § 26, § 34, § 43, § 44, § 47, § 50, § 53 a vkládá nový § 53a, stanovující požadavky na stavby pro skladování přípravků a prostředků na ochranu rostlin. Účinnost od 1. 2. 2012.

SBÍRKA PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY

- Obecně závazná vyhláška č. 16/2011 Sb. hl. m. Prahy, kterou se mění obecně závazná vyhláška č. 55/2000 Sb. hl. m. Prahy, kterou se vydává Statut hlavního města Prahy, ve znění pozdějších předpisů. Novela se (mj.) týká popisů území městských částí Praha-Dolní Měcholupy, Praha-Dubeč, Praha-Kunratice a Praha-Šeberov. Účinnost od 1. 12. 2011, respektive od 1. 1. 2012.
- Obecně závazná vyhláška č. 19/2011 Sb. hl. m. Prahy, kterou se mění vyhláška č. 32/1998 Sb. hl. m. Prahy, o cenové mapě stavebních pozemků, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 1. 1. 2012.

SBÍRKA ROZHODNUTÍ NEJVYŠŠÍHO SPRÁVNÍHO SOUDU

Z obsahu čísla 12/2011

- **č. 2434** (z rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2011, čj. 2 As 75/2009-113). Řízení před soudem: kompetenční výluka. Správní řízení: závazné stanovisko. Týká se § 67 a § 149 správního řádu (z. č. 500/2004 Sb.), § 65 a § 75 odst. 2 soudního řádu správního, čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.
Z rozsudku vyplývá:

Závazná stanoviska vydaná dle § 149 správního řádu z roku 2004 nejsou rozhodnutím ve smyslu § 67 správního řádu ani § 65 soudního řádu správního, neboť sama o sobě nezakládají, nemění, neruší nebo závazně neurčují práva nebo povinnosti. Soudní přezkum jejich obsahu je v souladu s čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod umožněn až v rámci konečného rozhodnutí dle § 75 odst. 2 soudního řádu správního.

- **č. 2440** (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2010, čj. 1 Ans 5/2010-172). Správní řízení: podání v elektronické formě. Týká se § 11 odst. 3 zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění zákonů č. 226/2002 Sb. a č. 440/2004 Sb. (*s účinností od 15. 4. 2010 byl § 11 změněn zákonem č. 101/2010 Sb.*) a § 37 odst. 4 správního řádu (z. č. 500/2004 Sb.).
Z rozsudku vyplývá:

Z § 11 odst. 3 zákona o elektronickém podpisu (ve znění platném v roce 2007, tzn. z § 11 odst. 4 zákona o elektronickém podpisu v nyní platném znění) plyne povinnost všech osob posílat datové zprávy související s výkonem veřejné moci vůči fyzickým a právnickým osobám do elektronické podatelny orgánu veřejné moci. Pokud tedy osoba učinila své elektronické podání jinak než prostřednictvím elektronické podatelny (v souzeném případě prostřednictvím běžné e-mailové adresy Policie České republiky), nemohlo se jednat o podání, které by splňovalo podmínky elektronického podání podepsaného zaručeným elektronickým podpisem ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu z roku 2004. To platí bez ohledu na to, zda samo elektronické podání bylo či nebylo podepsané zaručeným elektronickým podpisem.

- **č. 2450** (z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 2. 2006, čj. 9 Ca 257/2004-48, Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost žalobců proti tomuto rozsudku svým rozsudkem ze dne 20. 6. 2007, čj. 7 As 24/2006-86). Stavební řízení: stavební povolení; zachování původní stavby. Týká se § 55 odst. 2 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 83/1998 Sb. (*s účinností od 1. 1. 2007 nahrazen zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu /stavební zákon/*).
Z rozsudku vyplývá:

Při ubourání převážné většiny původní stavby a následné realizaci nové stavby s využitím zbylých částí stavby původní nelze hovořit o tom, že původní stavby

byla zachována (§ 55 odst. 2 stavebního zákona z roku 1976); jedná se o zhotovení nové stavby, do níž byly toliko zakomponovány zachované prvky původní, jinak z valné části odstraněné stavby.

BULLETIN STAVEBNÍ PRÁVO

Z obsahu čísla 3/2011

- JUDr. Václava Koukalová, JUDr. Jaroslava Nietscheová: Vzájemný vztah vodního a stavebního zákona (Právo zřizovat, měnit rušit a odstranit vodní dílo).
- JUDr. Josef Vedral, Ph.D.: Opravdu mají soudy pravomoc vyvlastňovat?
- Ing. Daniela Hroššová: Změna Z1 normy pro výpočet a hodnocení denního osvětlení ČSN 73 0580-1 v praxi.

Z obsahu čísla 4/2011

- JUDr. Ing. Josef Staša, CSc.: Význam novely soudního řádu správního pro stavebně správní praxi.
- Ing. arch. Václav Vondrášek: K posláni a funkci hlavního architekta Prahy.
- Na pomoc stavební praxi – rubrika „Ptejte se, odpovíme“.

PRÁVNÍ ROZHLEDY

Číslo 23/2011

Mgr. Zdeněk Zdvihal (Energetický regulační úřad): Síť technické infrastruktury v elektroenergetice – opravy, údržba, rekonstrukce, modernizace, výměna? Pár úvah nad § 98 odst. 4 energetického zákona, aneb možné konsekvence vyplývající z kontinuity oprávnění.

STAVITEL

Číslo 1/2012

Ing. Alena Krupičková (Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví): Nové české normy pro stavebnictví.

Tabulkový přehled ČSN vydaných v roce 2011, které stanoví technické požadavky na kvalitu a zkoušení stavebních hmot a výrobků, a ČSN zabývajících se problematikou navrhování, provádění a zkoušení staveb, stavebních konstrukcí aj.

VEŘEJNÁ SPRÁVA

Číslo 24/2011

Ing. Tomáš Holenda (Český úřad zeměměřický a katastrální): Čištění dat v základním registru územní identifikace, adres a nemovitostí (RÚIAN).

Číslo 26/2011

JUDr. Lukáš Potěšil, Ph.D.: Správní řízení a správní rozhodnutí.

INFORMACE A STANOVISKA

Trvání účinků souhlasu s provedením stavby

(ze sdělení odboru legislativy a koordinace předpisů Ministerstva vnitra ze dne 16. 12. 2011, čj. MV-10881-3/LG-2011)

Problematika trvání účinků úkonu podle části čtvrté správního řádu, konkrétně trvání účinků souhlasu s provedením ohlášené stavby podle §106 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), byla předložena k posouzení Poradnímu sboru ministra vnitra ke správnímu řádu, jenž v této věci přijal závěr č. 100, jenž je k dispozici na internetových stránkách Ministerstva vnitra (www.mvcr.cz).

Oprávnění autorizovaného architekta

(stanovisko odboru stavebního řádu MMR ze dne 26. 11. 2011, č. j. 10489/2011-82)

Základní působnost architektů jako autorizovaných osob je stanovena v § 158 až § 160 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů. Rozsah odpovědnosti je stanoven v § 159 odst. 2 stavebního zákona: „*Projektant odpovídá za správnost, celistvost, úplnost a bezpečnost stavby provedené podle jím zpracované projektové dokumentace a proveditelnost stavby podle této dokumentace, jakož i za technickou a ekonomickou úroveň projektu technologického zařízení, včetně vlivů na životní prostředí. Je povinen dbát právních předpisů a obecných požadavků na výstavbu vztahujících se ke konkrétnímu stavebnímu záměru. Statické, popřípadě jiné výpočty musí být vypracovány tak, aby byly kontrolovatelné. Není-li projektant způsobilý některou část projektové dokumentace zpracovat sám, je povinen k jejímu zpracování přizvat osobu s oprávněním pro příslušný obor nebo specializaci, která odpovídá za jí zpracovaný návrh. Odpovědnost projektanta za projektovou dokumentaci stavby jako celku tím není dotčena.*“

V souladu s ustanovením § 4 odst. 4 zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů, opravňuje autorizace se všeobecnou působností vykonávat činnosti podle § 17 písm. a) až l) tohoto zákona a autorizace dle § 4 odst. 2 písm. a) – obor architektura – činnosti podle § 17 písm. a), b), d) až f), g) až l) tohoto zákona. Dle ustanovení § 17 písm. b) je autorizovaný architekt oprávněn v rozsahu oboru, popřípadě specializace (§ 4) pro kterou mu byla udělena autorizace, vykonávat tyto vybrané a další odborné činnosti, resp. vypracovávat projektovou dokumentaci staveb (včetně příslušných územně plánovacích podkladů), s výjimkou staveb inženýrských.

Rozsah a obsah projektové dokumentace pro ohlášení stavby uvedené v § 104 odst. 2 písm. a) až d) stavebního zákona, k žádosti o stavební povolení podle § 110 odst. 2 písm. b) stavebního zákona a k oznámení stavby ve zkráceném stavebním řízení podle § 117 odst. 2 stavebního zákona je stanoven v příloze č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb. Součástí projektové dokumentace je souhrnná technická zpráva proka-

zující mechanickou odolnost a stabilitu stavby včetně statického výpočtu (písmeno B bod 2). Obsah dokumentace je dále uveden v části F. Dokumentace stavby (objektů) uvedené přílohy, dle bodu 1.2.3. je součástí dokumentace statické posouzení.

Závěr:

Z kontextu ustanovení § 4 a § 17 zákona č. 360/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, jednoznačně vyplývá, že *autorizovaný architekt pro obor architektura (§ 4 odst. 2 písm. a/), a autorizovaný architekt s autorizací se všeobecnou působností (§ 4 odst. 3)* jsou v rámci oboru své autorizace oprávněni vypracovávat projektovou dokumentaci stavby v *celém rozsahu* (tzn. všechny profesně vydělené části této dokumentace), *včetně statického posouzení*. Přitom platí zmíněné ustanovení o odpovědnosti projektanta (§ 159 odst. 2 stavebního zákona), z něhož vyplývá, že není-li autorizovaný architekt způsobilý statické posouzení vypracovat sám, je povinen k jeho zpracování přizvat osobu s oprávněním pro takovou činnost (např. autorizovaný inženýr pro obor statika a dynamika staveb), která za statické posouzení odpovídá; tím však není dotčena odpovědnost autorizovaného architekta (projektanta) za projektovou dokumentaci stavby jako celku.

ODPOJOVÁNÍ OD CENTRALIZOVANÉHO ZÁSBOVÁNÍ TEPEM

(metodická pomůcka odboru stavebního řádu MMR)

1. ÚVOD

Vytápění stavby patří mezi technická zařízení stavby, musí být navrženo a provedeno tak, aby byla stavba vhodná pro zamýšlené užívání, tj. aby byly splněny požadavky na tepelnou pohodu uživatelů. Při návrhu změny způsobu vytápění stavby musí být splněny obecné požadavky na výstavbu, tj. zejména požadavky vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby a na území hlavního města Prahy požadavky vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 vyhlášky č. 268/2009 Sb., musí být stavba navržena a provedena tak, aby byla při respektování hospodárnosti vhodná pro určené využití a aby současně splnila základní požadavky, kterými jsou mimo jiné úspora energie a tepelná ochrana. Tytéž požadavky obsahuje čl. 15 odst. 1 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hlavního města Prahy. Dalšími základními požadavky, které musí být splněny, jsou zejména požadavky požární bezpečnosti, ochrany zdraví osob a zvířat, zdravých životních podmínek a životního prostředí [musí být zajištěno dostatečné větrání plynových kotelen, musí být zajištěna bezpečnost proti výbuchu; u stavebních výrobků, které představují zvýšenou míru ohrožení oprávněného zájmu (teplododní kotle spalující kapalná nebo plynná paliva, tlaková zařízení atd.), musí být posouzena shoda podle § 22 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (např. nařízení vlády č. 163/2002 Sb., nařízení vlády č. 25/2003 Sb., nařízení vlády č. 26/2003 Sb. a nařízení

vlády č. 22/2003 Sb.) atd.]. Základní požadavky musí stavba splňovat při běžné údržbě a působení běžně předvidatelných vlivů po dobu plánované životnosti stavby (§ 8 odst. 2 vyhlášky č. 268/2009 Sb. a čl. 15 odst. 2 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hlavního města Prahy).

Návrh změny způsobu vytápění stavby musí dále splňovat požadavky stanovené zákonem č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, zákonem č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon) a zákonem č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší).

2. SPECIFICKÉ PROBLÉMY PŘI POVOLOVÁNÍ ODPOJOVÁNÍ OD CENTRALIZOVANÉHO ZÁSOBOVÁNÍ TEPEM

Vytápění stavby je její nedílnou součástí a spolu s dalším technickým zařízením zabezpečuje způsob využití stavby, pro který byla navržena a provedena a ke kterému bylo následně povoleno i její užívání. Pokud tedy změna způsobu vytápění stavby (nebo její části) spočívá v odpojení stavby od centralizovaného zásobování teplem (dále jen „CZT“) a v provedení nového zdroje tepla (např. kotelny ve stavbě nebo plynových kotlů v jednotlivých bytech), je nutné ji posuzovat jako změnu dokončené stavby.

K otázce, zda je zhotovení samostatného plynového etážového vytápění bytu změnou stavby ve smyslu stavebního zákona, se vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 3 As 26/2005-55 ze dne 9. 8. 2006: „Pro rozhodnutí ve věci je nutno nejprve zodpovědět otázku, zda zhotovení samostatného plynového etážového vytápění bytu, jak byl předmět řízení označen ve správních rozhodnutích, je změnou stavby..... změny dokončených staveb jsou i stavební úpravy, při nichž se zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby. Za stavební úpravu se pak považují i změny ve vytápění stavby, pokud se nejedná o pouhé opravy ústředního vytápění.“

Při návrhu změny způsobu vytápění stavby musí být splněny obecné požadavky na výstavbu. Obecnými požadavky na výstavbu se podle § 2 odst. 2 písm. e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, rozumí obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby stanovené prováděcími právními předpisy a dále obecné technické požadavky zabezpečující užívání staveb osobami pokročilého věku, těhotnými ženami, osobami doprovázejícími dítě v kočárku, dítě do tří let, popřípadě osobami s mentálním postižením nebo osobami s omezenou schopností pohybu nebo orientace stanovené prováděcími právními předpisy.

Povinnost respektovat při územně plánovací a projektové činnosti, při povolování, provádění, užívání a odstraňování staveb obecné požadavky na výstavbu stanovené prováděcími právními předpisy ukládá stavební zákon v § 169 odst. 1 právními osobám, fyzickým osobám i příslušným orgánům veřejné správy.

Technické požadavky na stavby, které náleží do působnosti obecných stavebních úřadů stanoví vyhláška č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby (dále jen „TPS“). Mezi základní požadavky na stavby patří podle § 8 odst. 1 TPS mechanická odolnost a stabilita, požární bezpečnost, ochrana zdraví osob a zvířat, zdravých životních podmínek a životního prostředí, ochrana proti hluku, bezpečnost při užívání a úspora energie a tepelná ochrana. Podle § 16 odst. 1 TPS musí být budovy navrženy a provedeny tak, aby spotřeba energie na jejich vytápění, větrání, umělé osvětlení, popřípadě klimatizaci byla co nejnižší. Podle druhého odstavce citovaného ustanovení musí být budovy s požadovaným stavem vnitřního prostředí navrženy a provedeny tak, aby byly dlouhodobě po dobu jejich užívání zaručeny požadavky na jejich tepelnou ochranu splňující tepelnou pohodu uživatelů, požadované tepelně technické vlastnosti konstrukcí a budov, tepelně vlhkostní podmínky technologií podle různých účelů budov a nízkou energetickou náročnost budov.

Základní požadavky na územně technické řešení staveb a zařízení a na účelové a stavebně technické řešení staveb a zařízení na území hlavního města Prahy, které náleží do působnosti Magistrátu hlavního města Prahy a úřadů městských částí, a dalších stavebních úřadů podle stavebního zákona, stanoví vyhláška č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze (dále jen „OTPP“). I v této vyhlášce je úspora energie a zajištění hospodárného využití tepla zařazeno mezi základní požadavky na stavby [čl. 15 odst. 1 písm. g) OTPP]. Energetickou hospodárnost budov pak upravuje čl. 28 OTPP.

Problematiku povolování odpojování od CZT upravuje také zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon). Podle § 77 odst. 5 energetického zákona může být změna způsobu dodávky nebo změna způsobu vytápění provedena pouze na základě stavebního řízení se souhlasem orgánů ochrany životního prostředí a v souladu s územní energetickou koncepcí.

2. 1. Stavební řízení –

§ 109 až 115 stavebního zákona

Stavební řízení upravuje stavební zákon v § 109 až 115. Pokud je předmětem stavebního řízení změna dokončené stavby spočívající ve změně způsobu vytápění, musí zahrnovat jak odpojení od stávajícího způsobu vytápění, tak návrh nového způsobu vytápění. Nelze vést samostatné stavební řízení na odpojení od CZT, neboť takový návrh nesplní obecné požadavky na výstavbu (stavba nebo její část nebude vytápěná – nebude zajištěno vybudování technického zařízení stavby, které je potřebné k jejímu řádnému užívání). Ani návrh samostatného vytápění části stavby (např. bytu) nelze posuzovat izolovaně, bez zřetele na celkovou tepelnou bilanci budovy a na bezpečnostní a protipožární předpisy.

2. 2. Účastníci stavebního řízení –

§ 109 stavebního zákona

Obecné vymezení účastníků stavebního řízení obsahuje § 109 stavebního zákona. V případě změny způsobu vytápění zahrnující odpojení stavby nebo její části od CZT jsou nejasnosti zejména okolo účastenství držitele licence na výrobu nebo rozvod tepelné energie.

Vlastník rozvodného tepelného zařízení (nemusí být totožný s držitelem licence na výrobu nebo rozvod tepelné energie) může být účastníkem stavebního řízení podle § 109 odst. 1 písm. b) nebo písm. e) stavebního zákona, v závislosti na konkrétním umístění rozvodného tepelného zařízení, od kterého se navrhuje odpojení stavby. Podobně držitel licence na rozvod tepelné energie může být účastníkem podle § 109 odst. 1 písm. d) věty druhé stavebního zákona nebo písm. f) citovaného ustanovení. K založení účastenství postačí potence dotčení práva navrhovanou změnou dokončené stavby (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 80/2008-68 ze dne 17. 12. 2008).

Účastenstvím držitele licence na rozvod tepelné energie ve stavebním řízení se zabýval Krajský soud v Ústí nad Labem ve svém rozsudku č.j. 59 A 7/2010-36 ze dne 19. 10. 2010: „...v případě žalobce (držitel licence na rozvod tepelné energie) připadá v úvahu účastenství v řízení o povolení stavby – stavebních úprav dle § 109 odst. 1 písm. d) věta druhá stavebního zákona, případně písm. f) cit. ustanovení.....V případě žalobce bylo třeba jeho účastenství v řízení o povolení stavby – stavebních úprav spočívajících ve změně způsobu vytápění bytového domu dovést z důvodu zákonného přístupu na základě energetického zákona k části jeho rozvodného tepelného zařízení ve smyslu § 2 odst. 2 písm. c) bod 10. zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon)..... Účastenství žalobce ve stavebním řízení tak bylo dáno jeho právem odpovídajícím zákonnému věcnému břemeni k nemovitosti, již se stavební úpravy týkají. Podle § 77 odst. 6 energetického zákona jsou vlastníci nemovitostí, v nichž je umístěno rozvodné tepelné zařízení nebo jeho část nezbytná pro dodávku třetím osobám, povinni strpět umístění a provozování tohoto zařízení s tím, že podle § 76 odst. 5 písm. b) cit. zákona má držitel licence na rozvod tepelné energie právo vstupovat a vjíždět na cizí nemovitost v souvislosti se zřizováním a provozem rozvodných zařízení. Podle § 76 odst. 5 písm. d) cit. zákona má také držitel licence na rozvod tepelné energie právo vstupovat na nemovitosti, kde jsou umístěna zařízení telekomunikací, v rozsahu a způsobem nezbytným pro výkon licencované činnosti, neboť držitel licence je oprávněn zřizovat a provozovat vlastní telekomunikační síť dle § 76 odst. 5 písm. g) cit. zákona.....z § 77 odst. 5 energetického zákona ani žádného dalšího ustanovení energetického zákona nelze dovodit, že by žalobce jako držitel licence na rozvod tepla a dosavadní dodavatel tepelné energie do budovy byl účastníkem stavebního řízení z důvodu držení licence na rozvod tepla a obchodního vztahu mezi žalobcem a odběratelem na dodávku a odběr tepelné energie. Z uvedeného plyne, že účastenství žalobce mohly správní orgány dovodit pouze na základě příslušných ustanovení stavebního zákona.....stavební řízení, v němž se rozhoduje ve smyslu § 77 odst. 5 energetického zákona o změně způsobu vytápění, není a nemá být pro žalobce jako držitele licence na rozvod tepla a dosavadního dodavatele tepelné energie do budovy bytového domu nástrojem obstrukcí a nástrojem udržení svých zákazníků – odběratelů tepelné energie. Smyslem jeho účastenství v takovém řízení má být ochrana jeho věcných práv k nemovitosti v důsledku umístění jeho rozvodného zařízení, nikoli ochrana jeho podnikatelských záměrů a ekonomických zájmů a dosavadních investic.“

2. 3. Náležitosti žádosti o stavební povolení – § 110 stavebního zákona

Náležitosti žádosti o stavební povolení upravuje § 110 stavebního zákona. Obsahové náležitosti žádosti o stavební povolení pak stanoví vyhláška č. 526/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona ve věcech stavebního řádu. Podle § 4 vyhlášky č. 526/2006 Sb. se žádost podává na předepsaném formuláři, jehož obsahové náležitosti jsou stanoveny v příloze č. 2 k této vyhlášce, a dále se k žádosti připojí přílohy uvedené v části B přílohy č. 2 k této vyhlášce. Následující body jsou zaměřeny na projektovou dokumentaci a některé dotčené orgány.

2. 3. 1. Projektová dokumentace

K žádosti o stavební povolení připojí stavebník projektovou dokumentaci [§ 110 odst. 2 písm. b) stavebního zákona]. Zpracování projektové dokumentace pro vydání stavebního povolení je vybranou činností ve výstavbě, kterou mohou vykonávat pouze fyzické osoby, které získaly oprávnění k jejich výkonu podle zvláštního právního předpisu, tj. podle zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů (§ 158 stavebního zákona). Pokud není předložena projektová dokumentace zpracovaná oprávněnou osobou, stavební úřad řízení zastaví (§ 110 odst. 4 stavebního zákona).

Rozsah a obsah projektové dokumentace k žádosti o stavební povolení je stanoven v příloze č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb. Podle této vyhlášky musí projektová dokumentace k žádosti o stavební povolení vždy obsahovat části A až F (A. Průvodní zpráva, B. Souhrnná technická zpráva, C. Situace stavby, D. Dokladová část, E. Zásady organizace výstavby, F. Dokumentace objektů) členěné na jednotlivé položky s tím, že rozsah jednotlivých částí musí odpovídat druhu a významu stavby, jejímu umístění, stavebně technickému provedení, účelu využití, vlivu na životní prostředí a době trvání stavby. Souhrnná technická zpráva musí obsahovat splnění požadavků na energetickou náročnost budov, splnění porovnávacích ukazatelů podle jednotné metody výpočtu energetické náročnosti budov a stanovení celkové energetické spotřeby stavby (bod 7. části B. Souhrnná technická zpráva). Dále musí projektová dokumentace obsahovat stanoviska, posudky a výsledky jednání vedených v průběhu zpracování projektové dokumentace a průkaz energetické náročnosti budovy podle zákona o hospodaření energií (část D. Dokladová část).

Podle § 6a odst. 1 zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, musí stavebník, vlastník budovy nebo společenství vlastníků jednotek zajistit splnění požadavků na energetickou náročnost budovy a splnění porovnávacích ukazatelů, které stanoví prováděcí právní předpis, a dále splnění požadavků stanovených příslušnými harmonizovanými českými technickými normami. Při změnách dokončených budov jsou požadavky plněny pro celou budovu nebo pro změny systémů a prvků budovy. V § 6a odst. 2 zákona o hospodaření energií je dále stanoveno, že splnění požadavků podle odstavce 1 dokládá stavebník, vlastník budovy nebo společenství vlastníků jednotek průkazem energetické náročnosti budovy (dále jen „průkaz“), který musí být přiložen při prokazování dodržení obecných technických požadavků na výstavbu. Průkaz nesmí

být starší 10 let a je součástí dokumentace podle prováděcího právního předpisu při výstavbě nových budov a dále při větších změnách dokončených budov s celkovou podlahovou plochou nad 1000 m², které ovlivňují jejich energetickou náročnost. Celkovou podlahovou plochou se podle § 2 písm. p) zákona o hospodaření energií rozumí podlahová plocha všech podlaží budovy vymezená mezi vnějšími stěnami, bez neobyvatelných sklepů a oddělených nevytápěných prostor; větší změnou dokončené budovy se podle § 2 písm. q) zákona o hospodaření energií rozumí taková změna dokončené budovy, která probíhá na více než 25 % celkové plochy obvodového pláště budovy, nebo taková změna technických zařízení budovy s energetickými účinky, kde výchozí součet ovlivněných spotřeb energií je vyšší než 25 % celkové spotřeby energie.

2. 3. 2. Závazná stanoviska dotčených orgánů

Stavebník dále připojí k žádosti o stavební povolení závazná stanoviska, popřípadě stanoviska nebo jiné doklady vyžadované zvláštními právními předpisy, pokud je obstaral předem [§ 110 odst. 2 písm. d) stavebního zákona]. Závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu (§ 149 odst. 1 správního řádu). Jestliže bylo v průběhu stavebního řízení vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, stavební úřad žádost o vydání stavebního povolení zamítne. Pokud stavebník nesouhlasí se zamítnutím žádosti, podá odvolání, které bude sice formálně podáno proti rozhodnutí stavebního úřadu, ale ve skutečnosti bude směřovat proti obsahu závazného stanoviska. S odvolacím řízením pak bude paralelně probíhat přezkoumávání obsahu závazného stanoviska po linii dotčených orgánů.

V případě změny způsobu vytápění připadají v úvahu ze zvláštních právních předpisů zejména energetický zákon, zákon o hospodaření energií a zákon o ochraně ovzduší.

Podle § 94 odst. 2 energetického zákona uplatňuje Státní energetická inspekce (dále jen „SEI“), jako dotčený správní orgán, závazná stanoviska ve stavebním řízení. Postavení SEI jako dotčeného orgánu upravuje také § 13 odst. 2 zákona o hospodaření energií, který stanoví, že je dotčeným orgánem státní správy při ochraně zájmů chráněných tímto zákonem v řízeních, která provádějí jiné stavební úřady, než jsou stavební úřady uvedené v odstavci 1 (tj. Ministerstvo obrany, Ministerstvo vnitra nebo Ministerstvo spravedlnosti). V těchto řízeních SEI vydává závazná stanoviska, jejichž rozsah stanoví prováděcí právní předpis, tj. vyhláška č. 195/2007 Sb. Závazné stanovisko ve stavebním řízení se podle § 2 odst. 3 a 4 vyhlášky č. 195/2007 Sb. vydává u staveb z hlediska dodržení technických požadavků na hospodaření s energií a alternativních systémů vytápění s výjimkou samostatně stojících budov s roční spotřebou energie do 700 GJ, přičemž je rozhodující součet všech druhů energie.

Správní činnosti na úseku ochrany ovzduší, ozonové vrstvy a klimatického systému Země vykonávají orgány ochrany ovzduší, které jsou uvedeny v § 42 zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.

Krajský úřad je dotčeným orgánem státní správy ve stavebním řízení podle stavebního zákona z hlediska ochrany ovzduší s výjimkou malých stacionárních zdrojů [§ 48 odst. 1 písm. u) zákona o ochraně ovzduší]. Obecní úřad je dotčeným správním orgánem ve stavebním řízení podle stavebního zákona z hlediska ochrany ovzduší u malých stacionárních zdrojů [§ 50 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně ovzduší].

Ustanovení § 17 odst. 1 zákona o ochraně ovzduší stanoví, že příslušný orgán ochrany ovzduší vydává stanoviska a povolení k řízením podle zvláštního právního předpisu (stavební zákon), která obsahují podmínky ochrany ovzduší. V případě staveb zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů (např. domovní kotelny) a k jejich změnám vydává příslušný orgán ochrany ovzduší povolení [§ 17 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně ovzduší], a to formou rozhodnutí. Malé zdroje znečišťování ovzduší [jmenovitý tepelný výkon nižší než 0,2 MW – § 4 odst. 5 písm. d)] nejsou předmětem posuzování.

Pokud jde o stavby malých stacionárních zdrojů (např. plynový kotel pro vytápění bytu), stanoví zákon o ochraně ovzduší, že je obecní úřad dotčeným správním orgánem ve stavebním řízení, ale neupravuje formu jeho úkonu. Z výše uvedeného je zřejmé, že pro malé zdroje znečišťování ovzduší nejsou stanoviska ani povolení dotčených orgánů ochrany ovzduší povinným podkladem pro vydání rozhodnutí. Nicméně i v případě malého zdroje znečištění musí být splněny povinnosti stanovené zákonem, a to v § 3 odst. 8.

Podle § 3 odst. 8 zákona o ochraně ovzduší jsou právnické a fyzické osoby povinny, je-li to pro ně technicky možné a ekonomicky přijatelné, u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít centrálních zdrojů tepla, popřípadě alternativních zdrojů, pokud je jejich provozování v souladu s tímto zákonem a předpisy vydanými k jeho provedení. Současně jsou povinny ověřit technickou a ekonomickou proveditelnost kombinované výroby tepla a energie. Zákon o ochraně ovzduší posuzování výše zmíněných kritérií technické proveditelnosti a ekonomické přijatelnosti však blíže nespecifikuje a dotčené orgány ve svých stanoviscích a povoleních (pokud je vydávají) primárně posuzují vliv navrhované stavby na kvalitu ovzduší. Je proto na stavebníkovi, aby jednoznačně a přesvědčivě prokázal, že je pro něj využití CZT ve srovnání s navrhovaným způsobem vytápění ekonomicky nepřijatelné.

2. 4. Posuzování žádosti a připojených dokladů – § 111 stavebního zákona

Stavební úřad přezkoumává podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, dále ověřuje, zda je projektová dokumentace zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací, s podmínkami územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, zda je projektová dokumentace úplná, přehledná, byla zpracována oprávněnou osobou a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu, zda je zajištěn příjezd ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem a zda předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány. Stavební úřad rovněž ověřuje účinky budoucího užívání stavby (§ 111 odst. 1 a 2 stavebního zákona).

Jak bylo již dříve uvedeno, energetický zákon stanoví v § 77 odst. 5, že změna způsobu dodávky nebo změna způsobu vytápění může být provedena pouze na základě stavebního řízení. Kromě toho stanoví další dvě podmínky, a to, že navrhovaná změna může být provedena pouze se souhlasem orgánů ochrany životního prostředí a v souladu s územní energetickou koncepcí.

Pokud jde o souhlas orgánů ochrany životního prostředí, nespécifikuje energetický zákon jaké konkrétní orgány mají souhlas vydat ani neodkazuje na žádný právní předpis. V případě změny způsobu dodávky tepelné energie nebo změny způsobu vytápění lze dovodit, že jde o ochranu ovzduší a příslušným právním předpisem je zákon o ochraně ovzduší. Orgány ochrany ovzduší však nevydávají souhlasy, ale podle § 17 odst. 1 zákona o ochraně ovzduší vydává příslušný orgán ochrany ovzduší stanoviska a povolení k řízením podle zvláštního právního předpisu (stavební zákon), s výjimkou malých zdrojů znečišťování ovzduší, které nejsou předmětem posuzování. V takovém případě, kdy nejsou stanoviska ani povolení dotčených orgánů ochrany ovzduší povinným podkladem pro vydání rozhodnutí, musí stavební úřad posoudit sám, zda byly splněny povinnosti podle § 3 odst. 8 zákona o ochraně ovzduší a své správní uvážení odůvodnit v rozhodnutí (viz bod 2.3.2.).

K problematice splnění povinnosti uložené v § 3 odst. 8 zákona o ochraně ovzduší se vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 As 16/2006-54 ze dne 29. 3. 2007: „*Ze systematicky zákona o ochraně ovzduší je logicky dovoditelné, že povinnosti právnických a fyzických osob stanovené v § 3 zákona musí být splněny vždy, pokud jde o novou stavbu nebo změnu stavby stávající, a stavební úřad se proto musí splněním těchto podmínek vždy zabývat a zkoumat je. A právě proto, že zákon posuzování výše zmíněných kritérií technické proveditelnosti a ekonomické přijatelnosti blíže nespécifikuje, musí být z rozhodnutí stavebního úřadu seznatelné, jak splnění obou kritérií posoudil. Dotčené orgány mají ve svém stanovisku navíc primárně posuzovat vliv navrhované stavby na kvalitu ovzduší, nikoli technickou proveditelnost a ekonomickou přijatelnost příslušného stavebního záměru. Oba dotčené orgány proto na citované ustanovení stavební úřad jen upozornily, ale konkrétní problém, zda stěžovatel tyto povinnosti splnil či nikoli, již neřešily. Pouhý odkaz na stanoviska dotčených orgánů ochrany ovzduší ze strany správních orgánů tedy v souvislosti s ustanovením § 3 odst. 8 zákona o ochraně ovzduší nepostačí a nemůže nahradit vlastní správní uvážení stavebního úřadu v tomto směru. Na tomto místě je třeba na okraj poznamenat, že je nutno posuzovat ekonomickou přijatelnost využití centrálního zdroje tepla ve srovnání s navrhovaným záměrem zřízení vlastní plynové kotelny z hlediska možnosti stěžovatele, nikoli z hlediska provozovatele centrálního systému, kde o ekonomické výhodnosti udržení co největšího počtu odběratelů tepla není pochyb.*“

Podobně problematický je i požadavek na soulad s územní energetickou koncepcí (dále jen „ÚEK“). Podle § 4 odst. 1 zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, vychází ÚEK ze státní energetické koncepce a obsahuje cíle a principy řešení energetického hospodářství na úrovni kraje, statutárního města a hlavního města Prahy. Vytváří podmínky pro hospodárné nakládání s energií v soula-

du s potřebami hospodářského a společenského rozvoje včetně ochrany životního prostředí a šetrného nakládání s přírodními zdroji energie.

Podle § 4 odst. 2 a 3 zákona o hospodaření energií je ÚEK, kterou pro svůj územní obvod pořizuje krajský úřad, Magistrát hlavního města Prahy a magistráty statutárních měst (tj. obligatorně pořizovaná ÚEK), součástí územně plánovací dokumentace (dále jen „ÚPD“); fakultativně pořizovaná ÚEK pro ostatní obce je neopomenutelným podkladem pro územní plánování. ÚPD tvoří zásady územního rozvoje, územní plán a regulační plán. Zásady územního rozvoje v nadmístních územnostech území kraje zpřesňují a rozvíjejí cíle a úkoly územního plánování v souladu s politikou územního rozvoje, určují strategii pro jejich naplňování a koordinují územně plánovací činnost obcí (§ 36 odst. 3 stavebního zákona). Územní plán stanoví základní koncepci rozvoje území obce, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání, uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury; vymezi zastavěné území, plochy a koridory, zejména zastavitelné plochy a plochy vymezené ke změně stávající zástavby, k obnově nebo opětovnému využití znehodnoceného území, pro veřejně prospěšné stavby, pro veřejně prospěšná opatření a pro územní rezervy a stanoví podmínky pro využití těchto ploch a koridorů (§ 43 odst. 1 stavebního zákona). Regulační plán v řešené ploše stanoví podrobné podmínky pro využití pozemků, pro umístění a prostorové uspořádání staveb, pro ochranu hodnot a charakteru území a pro vytváření příznivého životního prostředí. Regulační plán vždy stanoví podmínky pro vymezení a využití pozemků, pro umístění a prostorové uspořádání staveb veřejné infrastruktury a vymezi veřejně prospěšné stavby nebo veřejně prospěšná opatření (§ 61 odst. 1 stavebního zákona).

Zásady územního rozvoje, územní plán a regulační plán se vydávají formou opatření obecné povahy podle správního řádu (§ 36 odst. 4, § 43 odst. 4 a § 62 odst. 1 stavebního zákona). K otázce ukládání povinností opatření obecné povahy se vyslovil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku sp. zn. 1 Ao 1/2005-98 ze dne 27. 9. 2005: „*Z článku 2 odst. 3 Ústavy, z článku 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, z § 101d odst. 1 a 2 s. ř. s. a do budoucna i z § 173 odst. 3 správního řádu č. 500/2004 Sb. vyplývá, že opatření obecné povahy nemůže nad rámec zákona ukládat svým adresátům povinnosti. Z ústavních kautel, jakož i z charakteru opatření obecné povahy – především z jeho konkrétně vymezeného předmětu –, vyplývá požadavek, podle něhož opatření obecné povahy může pouze konkretizovat podle potřeb skutkové podstaty, k níž se vztahuje (tedy konkrétní situace, která je jeho předmětem), povinnosti již vyplývající ze zákona. Opatření obecné povahy tedy slouží toliko ke konkretizaci již existujících povinností, vyplývajících ze zákona, a nikoliv k ukládání nových povinností, které zákon neobsahuje.*“

Z citovaného judikátu Nejvyššího správního soudu vyplývá, že opatřením obecné povahy nelze ukládat povinnosti nad rámec zákona, proto podle názoru Ministerstva pro místní rozvoj nelze do ÚPD včlenit požadavek na povinné připojení k CZT. S ohledem na vymezení obsahu ÚEK zákonem o hospodaření energií a nařízením vlády č. 195/2001 Sb., kterým se stanoví podrobnosti obsahu ÚEK, nemůže požadavek na povinné připojení k CZT obsahovat ani ÚEK.

Z jakých hledisek stavební úřad přezkoumává žádost o stavební povolení je stanoveno v § 111 stavebního zákona. Požadavek na soulad projektové dokumentace s ÚPD, s podmínkami územního rozhodnutí nebo územního souhlasu je stanoven v § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, zatímco požadavek na soulad s ÚEK stanoven není.

2. 5. Ústní jednání a ohledání na místě –

§ 112 stavebního zákona

Ve stavebním řízení není ústní jednání ani ohledání na místě povinné. Stavební úřad může upustit od ohledání na místě, popřípadě i od ústního jednání, jsou-li mu dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby a stanovení podmínek k jejímu provádění (§ 112 odst. 2 stavebního zákona). Splnit podmínku o dobré znalosti poměrů staveniště v případě odpojení stavby nebo její části od CZT, lze však pouze na základě ohledání na místě. Proto by stavební úřad měl vždy provést ohledání na místě resp. ústní jednání spojit s ohledáním na místě. Stavební úřad tak zjistí skutečný stav rozvodného tepelného zařízení nebo jeho části, odběrného tepelného zařízení, polohu měřicího zařízení atd., neboli zjistí stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

2. 6. Námitky –

§ 114 stavebního zákona

Účastníci stavebního řízení mohou v řízení vznášet jen námitky v rozsahu vymezeném § 114 stavebního zákona, tj. námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jejich vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Z ustanovení § 114 odst. 1 stavebního zákona vyplývá, že námitky účastníka řízení jsou omezeny pouze na případy ochrany vlastnického práva, práva založeného smlouvou provést stavbu, nebo práva odpovídajícího věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě.

Otázkou podávání námitek účastníka stavebního řízení (držitele licence na rozvod tepelné energie) se zabýval Krajský soud v Ústí nad Labem ve svém rozsudku č.j. 59 A 7/2010-36 ze dne 19. 10. 2010: „Soud má za to, že smyslem účastensví žalobce (= držitel licence na rozvod tepelné energie) byla ochrana jeho věcného práva, jak bylo vysvětleno shora, a proto žalobce nebyl oprávněn vznášet další námitky, aniž by se zároveň domáhal svých hmotných práv. Jak již bylo konstatováno shora, energetický zákon nestanoví žádné podrobnosti ohledně stavebního řízení, v němž má být povolována změna způsobu dodávky nebo změna způsobu vytápění (mimo požadavku na vydání stanovisek dotčených orgánů ochrany životního prostředí, požadavku na soulad s územní energetickou koncepcí a povinnosti hrazení nákladů spojených s odpojením od rozvodného tepelného zařízení podle § 77 odst. 5 energetického zákona) a rozhodně žádným způsobem nerozšiřuje práva účastníků stavebního řízení vznášet námitky mimo rámec § 114 stavebního zákona.....Soud rovněž zastává stavebním úřadem zaujatý názor, že otázka zhoršení ekonomiky provozu CZT a zhoršení návratnosti investice žalobce do modernizace vlastní kotelny nemohla být řešena v probíhajícím stavebním řízení a nemohla být sama o sobě důvodem pro odeprání vydání stavebního povolení na změnu způsobu vytápění při

splnění zákonných podmínek. Stavební úřad v intencích § 77 odst. 5 energetického zákona žalobce upozornil, že má právo na úhradu nákladů spojených s odpojením bytového domu od CZT, tato otázka je však soukromoprávní a stavební úřad ani následně žalovaný ji nebyli oprávněni ve stavebním řízení řešit.....Stavební úřad ani žalovaný (krajský úřad) nejsou jako orgány státní správy zákonem povolány ve stavebním řízení řešit otázky týkající se vlivu změny způsobu vytápění v bytovém domě na snížení účinnosti CZT, ekonomiky jeho provozu a ochrany investic žalobce do jeho rozvodných tepelných zařízení a zdroje tepelné energie.“

2. 7. Stavební povolení –

§ 115 stavebního zákona

Stavební povolení je výsledkem stavebního řízení. Stavební povolení je konstitutivní správní rozhodnutí stavebního úřadu, které zakládá oprávnění stavebníka uskutečnit stavbu nebo její změnu. Stanoví, že stavebník určitou stavbu, na určitém místě a za stanovených podmínek může, nikoli musí, provést.

Ve stavebním povolení stavební úřad stanoví podmínky pro provedení stavby, a pokud je to třeba, i pro její užívání, a rozhodne o námitkách účastníků řízení. Podle potřeby stanoví, které fáze výstavby mu stavebník oznámí za účelem provedení kontrolních prohlídek stavby, a může též stanovit, že stavbu lze užívat jen na základě kolaudačního souhlasu.

Stavební úřad posuzuje žádost z hledisek uvedených v § 111 stavebního zákona a také v § 77 odst. 5 energetického zákona. Pokud stavební úřad v průběhu stavebního řízení zjistí, že nejsou splněny zákonem stanovené předpoklady, žádost o vydání stavebního povolení zamítne.

2. 8. Závěr

- Odpojování stavby (celé budovy) nebo její části (např. bytu) od CZT se projednává ve stavebním řízení.
- Žádost musí obsahovat nejen návrh na odpojení, ale též návrh nového způsobu vytápění; žádost se podává na předepsaném formuláři, jehož obsahové náležitosti jsou stanoveny v příloze č. 2 k vyhlášce č. 526/2006 Sb.; dále se k žádosti připojí přílohy uvedené v části B přílohy č. 2 k této vyhlášce.
- Projektová dokumentace musí být zpracována oprávněnou osobou; rozsah a obsah projektové dokumentace k žádosti o stavební povolení je stanoven v příloze č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb.
- Průkaz energetické náročnosti budovy je součástí projektové dokumentace při výstavbě nových budov i při větších změnách dokončených budov s celkovou podlahovou plochou nad 1000 m², které ovlivňují jejich energetickou náročnost.
- Přílohou žádosti a součástí projektové dokumentace jsou závazná stanoviska, povolení nebo vyjádření dotčených orgánů, a to zejména:
 - Státní energetické inspekce – závazné stanovisko z hlediska dodržení technických požadavků na hospodaření s energií a alternativních systémů vytápění u staveb; závazná stanoviska se nevydávají u samostatně stojících budov s roční spotřebou energie do 700 GJ, přičemž je rozhodující součet všech druhů energie,

- orgánu ochrany ovzduší – povolení staveb zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů a k jejich změnám; předmětem posuzování nejsou tzv. malé zdroje znečišťování ovzduší; v případě malého zdroje znečišťování ovzduší musí stavebník jednoznačně a přesvědčivě prokázat, že je pro něj využití CZT ve srovnání s navrhovaným způsobem vytápění technicky nemožné nebo ekonomicky nepřijatelné.
 - Pokud stavební úřad žádost o vydání stavebního povolení zamítne z důvodů předložení závazného stanoviska, které znemožňuje žádosti vyhovět, má stavebník možnost podat odvolání. Odvolání bude formálně podáno proti rozhodnutí stavebního úřadu, ale ve skutečnosti bude směřovat proti obsahu závazného stanoviska. S odvolacím řízením pak bude paralelně probíhat přezkoumávání obsahu závazného stanoviska po linii dotčených orgánů.
 - Držiteli licence na rozvod tepelné energie náleží postavení účastníka stavebního řízení z důvodu jeho práv odpovídajících zákonnému věcnému břemenu k nemovitosti podle energetického zákona, nikoliv z důvodu držení licence na rozvod tepelné energie. Smyslem účastenství vlastníka popř. provozovatele rozvodného tepelného zařízení je ochrana jeho věcných práv k nemovitosti nikoli ochrana jeho podnikatelských záměrů.
 - Stavební úřad přezkoumává žádost o stavební povolení z hledisek uvedených v § 111 stavebního zákona. Zkoumá zejména soulad projektové dokumentace s územně plánovací dokumentací, s podmínkami územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, dále zkoumá, zda je projektová dokumentace úplná, přehledná, zda byla zpracována oprávněnou osobou, zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu, a zda jsou splněny požadavky dotčených orgánů. Dále stavební úřad posuzuje splnění požadavků § 77 odst. 5 energetického zákona.
 - Stavební úřad by měl vždy provést ohledání na místě, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
 - Účastníci stavebního řízení mohou v řízení vznášet jen námitky v rozsahu vymezeném § 114 stavebního zákona. Stavební úřad není oprávněn v tomto řízení řešit otázky týkající se vlivu změny způsobu vytápění na snížení účinnosti CZT, ekonomiky jeho provozu a ochrany investic do rozvodných tepelných zařízení nebo zdroje tepelné energie.
- ### 3. PRÁVNÍ PŘEDPISY UPRAVUJÍCÍ DANOU PROBLEMATIKU
- Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.
 - Zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.
 - Zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů.
 - Zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.
 - Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobu a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
 - Zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů.
 - Vyhláška č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby.
 - Vyhláška č. 26/1999 Sb. hl.m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.
 - Vyhláška č. 195/2007 Sb., kterou se stanoví rozsah stanovisek k politice územního rozvoje a územně plánovací dokumentaci, závazných stanovisek při ochraně zájmů chráněných zákonem č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a podmínky pro určení energetických zařízení, ve znění pozdějších předpisů.
 - Vyhláška č. 526/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona ve věcech stavebního řádu.
 - Vyhláška č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb.
 - Nařízení vlády č. 195/2001 Sb., kterým se stanoví podrobnosti obsahu územní energetické koncepce.
 - Nařízení vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky.
 - Nařízení vlády č. 22/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na spotřebiče plyných paliv.
 - Nařízení vlády č. 25/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na účinnost nových teplovodních kotlů spalujících kapalná nebo plyná paliva.
 - Nařízení vlády č. 26/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení.

4. CITACE POUŽITÝCH USTANOVENÍ

Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů

§ 2 odst. 2 písm. e)	Obecnými požadavky na výstavbu se rozumí obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby stanovené prováděcími právními předpisy a dále obecné technické požadavky zabezpečující užívání staveb osobami pokročilého věku, těhotnými ženami, osobami doprovázejícími dítě v kočárku, dítě do tří let, popřípadě osobami s mentálním postižením nebo osobami s omezenou schopností pohybu nebo orientace stanovené prováděcím právním předpisem (dále jen „bezbariérové užívání stavby“).
§ 2 odst. 4	Pokud se v tomto zákoně používá pojmu stavba, rozumí se tím podle okolností i její část nebo změna dokončené stavby.
§ 2 odst. 5	Změnou dokončené stavby je a) nástavba, kterou se stavba zvyšuje, b) přístavba, kterou se stavba půdorysně rozšiřuje a která je vzájemně provozně propojena s dosavadní stavbou, c) stavební úprava, při které se zachovává vnější půdorysně i výškové ohraničení stavby; za stavební úpravu se považuje též zateplení pláště stavby.
§ 4 odst. 2	Orgány územního plánování a stavební úřady postupují ve vzájemné součinnosti s dotčenými orgány chránícími veřejné zájmy podle zvláštních právních předpisů. Dotčené orgány vydávají a) pro vydání rozhodnutí podle tohoto zákona závazná stanoviska na základě zvláštních právních předpisů, která nejsou samostatným rozhodnutím ve správním řízení, nestanoví-li tyto zvláštní právní předpisy jinak, b) pro postupy podle tohoto zákona, které nejsou správním řízením, stanoviska, která nejsou samostatným rozhodnutím ve správním řízení, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak; stanoviska jsou závazným podkladem pro politiku územního rozvoje a pro opatření obecné povahy vydávaná podle tohoto zákona. Závazná stanoviska dotčených orgánů pro potřeby správních řízení podle tohoto zákona a stanoviska dotčených orgánů, která jsou závazným podkladem pro potřeby jiných postupů podle tohoto zákona, uplatňují dotčené orgány podle zvláštních právních předpisů a podle tohoto zákona.
§ 36 odst. 1	Zásady územního rozvoje stanoví zejména základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje, vymezí plochy nebo koridory nadmístního významu a stanoví požadavky na jejich využití, zejména plochy nebo koridory pro veřejně prospěšné stavby, veřejně prospěšná opatření, stanoví kritéria pro rozhodování o možných variantách nebo alternativách změn v jejich využití. Zásady územního rozvoje mohou vymezit plochy a koridory, s cílem prověřit možnosti budoucího využití, jejich dosavadní využití nesmí být měněno způsobem, který by znemožnil nebo podstatně ztížil prověřované budoucí využití (dále jen „územní rezerva“). Součástí zásad územního rozvoje je i vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území. Ve vyhodnocení vlivů na životní prostředí se popíšu a vyhodnotí zjištěné a předpokládané závažné vlivy zásad územního rozvoje na životní prostředí a přijatelné alternativy naplňující cíle zásad územního rozvoje.
§ 36 odst. 2	Zásady územního rozvoje mohou ve vybraných plochách nebo koridorech uložit prověření změn jejich využití územní studií, nebo uložit pořízení a vydání regulačního plánu jako podmínky pro rozhodování o změnách ve využití vybraných ploch nebo koridorů; v tomto případě stanoví podmínky pro jeho pořízení a pro jeho vydání, které jsou zadáním regulačního plánu. Zásady územního rozvoje mohou stanovit podmínku vydání regulačního plánu krajem a podmínky pro jeho pořízení jen v dohodě s dotčenými obcemi.
§ 36 odst. 3	Zásady územního rozvoje v nadmístních souvislostech území kraje zpřesňují a rozvíjejí cíle a úkoly územního plánování v souladu s politikou územního rozvoje, určují strategii pro jejich naplňování a koordinují územně plánovací činnost obcí.
§ 36 odst. 4	Zásady územního rozvoje se pořizují pro celé území kraje a vydávají se formou opatření obecné povahy podle správního řádu.

§ 43 odst. 1	Územní plán stanoví základní koncepci rozvoje území obce, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání (dále jen „urbanistická koncepce“), uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury; vymezí zastavěné území, plochy a koridory, zejména zastavitelné plochy a plochy vymezené ke změně stávající zástavby, k obnově nebo opětovnému využití znehodnoceného území (dále jen „plocha přestavby“), pro veřejně prospěšné stavby, pro veřejně prospěšná opatření a pro územní rezervy a stanoví podmínky pro využití těchto ploch a koridorů.
§ 43 odst. 2	Územní plán může ve vybraných plochách a koridorech uložit prověření změn jejich využití územní studií nebo pořízení regulačního plánu jako podmínku pro rozhodování o změnách v území; v tomto případě stanoví podmínky pro jeho pořízení a pro jeho vydání, které jsou zadáním regulačního plánu. Pořízení regulačního plánu jako podmínka pro rozhodování pozbývá pro vybranou plochu nebo koridor platnosti, pokud nedojde k vydání regulačního plánu do 2 let od podání úplné žádosti v souladu s právními předpisy a zadáním regulačního plánu.
§ 43 odst. 3	Územní plán v souvislostech a podrobnostech území obce zpřesňuje a rozvíjí cíle a úkoly územního plánování v souladu se zásadami územního rozvoje kraje a s politikou územního rozvoje.
§ 43 odst. 4	Územní plán se pořizuje a vydává pro celé území obce, pro celé území hlavního města Prahy, popřípadě pro celé území vojenského újezdu. Na pořizování územního plánu vojenského újezdu se vztahují přiměřeně ustanovení § 43 až 55 a § 57. Územní plán může být pořízen a vydán též pro vymezenou část území hlavního města Prahy. Územní plán se vydává formou opatření obecné povahy podle správního řádu.
§ 61 odst. 1	Regulační plán v řešené ploše stanoví podrobné podmínky pro využití pozemků, pro umístění a prostorové uspořádání staveb, pro ochranu hodnot a charakteru území a pro vytváření příznivého životního prostředí. Regulační plán vždy stanoví podmínky pro vymezení a využití pozemků, pro umístění a prostorové uspořádání staveb veřejné infrastruktury a vymezí veřejně prospěšné stavby nebo veřejně prospěšná opatření.
§ 62 odst. 1	Regulační plán se vydává z podnětu nebo na žádost formou opatření obecné povahy podle správního řádu.
§ 109 odst. 1	<p>Účastníkem stavebního řízení je</p> <ol style="list-style-type: none"> a) stavebník, b) vlastník stavby, na níž má být provedena změna či udržovací práce, není-li stavebníkem, nejde-li o případ uvedený v písmenu g), c) vlastník pozemku, na kterém má být stavba prováděna, není-li stavebníkem, d) vlastník stavby na pozemku, na kterém má být stavba prováděna, a ten, kdo má k tomuto pozemku nebo stavbě právo odpovídající věcnému břemenu, mohou-li být jejich práva navrhovanou stavbou přímo dotčena, e) vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo navrhovanou stavbou přímo dotčeno, f) ten, kdo má k sousednímu pozemku právo odpovídající věcnému břemenu, může-li být toto právo navrhovanou stavbou přímo dotčeno, g) společenství vlastníků jednotek podle zvláštního právního předpisu³⁵⁾ ve stavebním řízení, které se týká domu nebo společných částí domu anebo pozemku; v případě, že společenství vlastníků jednotek podle zvláštního právního předpisu nemá právní subjektivitu, vlastník, jehož spoluvlastnický podíl na společných částech domu činí více než jednu polovinu. <p><small>35) Zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů.</small></p>
§ 110 odst. 1	Žádost o stavební povolení obsahuje kromě obecných náležitostí základní údaje o požadovaném záměru a identifikační údaje o pozemcích a stavbách.

§ 110 odst. 2	<p>K žádosti stavebník připojí</p> <ol style="list-style-type: none"> doklady prokazující jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření anebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě, pokud stavební úřad nemůže existenci takového práva ověřit v katastru nemovitostí; je-li stavebníkem společenství vlastníků jednotek, připojí také smlouvu o výstavbě nebo rozhodnutí shromáždění vlastníků jednotek přijaté podle zvláštního právního předpisu, projektovou dokumentaci, plán kontrolních prohlídek stavby, závazná stanoviska, popřípadě stanoviska nebo jiné doklady vyžadované zvláštními právními předpisy, pokud je stavebník obstaral předem.
§ 110 odst. 3	<p>Projektová dokumentace se předkládá ve dvojím vyhotovení, a není-li obecní úřad v místě stavby stavebním úřadem, vyjma staveb v působnosti vojenských a jiných stavebních úřadů, předkládá se trojmo. Pokud stavebník není vlastníkem stavby, připojuje se jedno další vyhotovení.</p>
§ 110 odst. 4	<p>Pokud předložená projektová dokumentace není zpracována oprávněnou osobou, stavební úřad řízení zastaví.</p>
§ 110 odst. 5	<p>Obsahové náležitosti žádosti o stavební povolení, rozsah a obsah projektové dokumentace stanoví prováděcí právní předpis.</p>
§ 111 odst. 1	<p>Stavební úřad přezkoumá podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda</p> <ol style="list-style-type: none"> projektová dokumentace je zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací, s podmínkami územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, projektová dokumentace je úplná, přehledná, byla zpracována oprávněnou osobou¹⁴⁾ a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu, je zajištěn příjezd ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem, předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány.
§ 111 odst. 2	<p>Stavební úřad ověří rovněž účinky budoucího užívání stavby.</p>
§ 112 odst. 2	<p>Od ohledání na místě, popřípadě i od ústního jednání může stavební úřad upustit, jsou-li mu dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby a stanovení podmínek k jejímu provádění. Upustí-li od ústního jednání, určí lhůtu, která nesmí být kratší než 10 dnů, do kdy mohou dotčené orgány uplatnit závazná stanoviska a účastníci řízení své námitky, popřípadě důkazy. Zároveň je upozorněn, že k později uplatněným závazným stanoviskům, námitkám, popřípadě důkazům nebude přihlédnuto.</p>
§ 114 odst. 1	<p>Účastník řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě.</p>
§ 115 odst. 1	<p>Ve stavebním povolení stavební úřad stanoví podmínky pro provedení stavby, a pokud je to třeba, i pro její užívání, a rozhodne o námitkách účastníků řízení. Podmínkami zabezpečí ochranu veřejných zájmů a stanoví zejména návaznost na jiné podmiňující stavby a zařízení, dodržení obecných požadavků na výstavbu, včetně požadavků na bezbariérové užívání stavby, popřípadě technických norem. Podle potřeby stanoví, které fáze výstavby mu stavebník oznámí za účelem provedení kontrolních prohlídek stavby; může též stanovit, že stavbu lze užívat jen na základě kolaudačního souhlasu.</p>
§ 158 odst. 1	<p>Vybrané činnosti, jejichž výsledek ovlivňuje ochranu veřejných zájmů ve výstavbě, mohou vykonávat pouze fyzické osoby, které získaly oprávnění k jejich výkonu podle zvláštního právního předpisu¹⁴⁾. Vybranými činnostmi jsou projektová činnost ve výstavbě, kterou se rozumí zpracování územně plánovací dokumentace, územní studie, dokumentace pro vydání územního rozhodnutí a projektové dokumentace pro vydání stavebního povolení, pro ohlašované stavby podle § 104 odst. 2 písm. a) až d), pro provádění stavby a pro nezbytné úpravy, a odborné vedení provádění stavby nebo její změny.</p> <p>¹⁴⁾ Zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů.</p>

§ 169 odst. 1	Právnícké osoby, fyzické osoby a příslušné orgány veřejné správy jsou povinny při územně plánovací a projektové činnosti, při povolování, provádění, užívání a odstraňování staveb respektovat záměry územního plánování a obecné požadavky na výstavbu [§ 2 odst. 2 písm. e)] stanovené prováděcími právními předpisy.
---------------	---

Vyhláška č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby

§ 1 odst. 1	Tato vyhláška stanoví technické požadavky na stavby, které náleží do působnosti obecných stavebních úřadů.
§ 2 odst. 1	<p>Ustanovení této vyhlášky se uplatní též u zařízení, změn dokončených staveb, udržovacích prací, změn v užívání staveb, u dočasných staveb zařízení stavenišť, jakož i u staveb, které jsou kulturními památkami¹⁾ nebo jsou v památkových rezervacích nebo památkových zónách, pokud to závažné územně technické nebo stavebně technické důvody nevylučují.</p> <p>1) Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.</p>
§ 8 odst. 1	<p>Stavba musí být navržena a provedena tak, aby byla při respektování hospodárnosti vhodná pro určené využití a aby současně splnila základní požadavky, kterými jsou</p> <ol style="list-style-type: none"> mechanická odolnost a stabilita, požární bezpečnost⁸⁾, ochrana zdraví osob a zvířat, zdravých životních podmínek a životního prostředí⁹⁾, ochrana proti hluku¹⁰⁾, bezpečnost při užívání, úspora energie a tepelná ochrana¹¹⁾. <p>8) Vyhláška č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb. 9) Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů. Vyhláška č. 380/2002 Sb., k přípravě a provádění úkolů ochrany obyvatelstva. 10) Nařízení vlády č. 148/2006 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací. 11) Zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů. 12) Vyhláška č. 148/2007 Sb., o energetické náročnosti budov.</p>
§ 8 odst. 2	Stavba musí splňovat požadavky uvedené v odstavci 1 při běžné údržbě a působení běžně předvídatelných vlivů po dobu plánované životnosti stavby.
§ 16 odst. 1	Budovy musí být navrženy a provedeny tak, aby spotřeba energie na jejich vytápění, větrání, umělé osvětlení, popřípadě klimatizaci byla co nejnižší. Energetickou náročnost je třeba ovlivňovat tvarem budovy, jejím dispozičním řešením, orientací a velikostí výplní otvorů, použitými materiály a výrobky a systémy technického zařízení budov. Při návrhu stavby se musí respektovat klimatické podmínky lokality.
§ 16 odst. 2	<p>Budovy s požadovaným stavem vnitřního prostředí musí být navrženy a provedeny tak, aby byly dlouhodobě po dobu jejich užívání zaručeny požadavky na jejich tepelnou ochranu splňující</p> <ol style="list-style-type: none"> tepelnou pohodu uživatelů, požadované tepelně technické vlastnosti konstrukcí a budov, tepelně vlhkostní podmínky technologií podle různých účelů budov, nízkou energetickou náročnost budov.
§ 55 odst. 2	Odchytky od norem jsou přípustné, pokud se prokáže, že navržené řešení odpovídá nejméně základním požadavkům na stavby uvedeným v § 8.

Vyhláška č. 26/1999 Sb. hl.m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů

<p>Čl. 15 odst. 1</p>	<p>Stavba musí být navržena a provedena tak, aby byla při respektování hospodárnosti vhodná pro zamýšlené využití a aby současně splnila základní požadavky, kterými jsou</p> <ul style="list-style-type: none"> a) mechanická odolnost a stabilita, b) požární bezpečnost, c) ochrana zdraví, zdravých životních podmínek⁶⁾ a životního prostředí, d) ochrana proti hluku,^{6), 18)} e) užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace,¹³⁾ f) bezpečnost při užívání, g) úspora energie a zajištění hospodárného využití tepla. <p>6) § 139a zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 83/1998 Sb. 13) Vyhláška č. 369/2001 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace. 18) Nařízení vlády č. 502/2000 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací.</p>
<p>Čl. 15 odst. 2</p>	<p>Stavba musí splňovat požadavky uvedené v odstavci 1 při běžné údržbě a působení běžně předvídatelných vlivů po dobu předpokládané existence.</p>
<p>Čl. 28 odst. 1</p>	<p>Budovy musí být navrženy a provedeny tak, aby spotřeba energií na jejich osvětlení, vytápění, větrání, popřípadě klimatizaci byla co nejnižší. Energetická náročnost budovy se ovlivňuje zejména tvarem budovy, jejím dispozičním řešením, orientací a velikostí osvětlovacích otvorů, použitými osvětlovacími a vytápěcími systémy a jejich hospodárnou regulací, zvolenými materiály a výrobky. Při návrhu budovy se musí respektovat klimatické podmínky lokality (například teplota vnějšího vzduchu a její kolísání, vlhkost vzduchu, síla a směr větru a četnost převládajících větrů, mohutnost a četnost srážek, průměrná doba slunečního svitu) a vliv okolního prostředí (stavby, terénní útvary, vzrostlá zeleň apod.) v místě výstavby.</p>
<p>Čl. 28 odst. 2</p>	<p>Budovy s požadovaným stavem vnitřního prostředí musí být navrženy a provedeny tak, aby byly zaručeny požadavky na</p> <ul style="list-style-type: none"> a) zrakovou pohodu uživatelů b) tepelnou pohodu uživatelů, c) tepelně technické vlastnosti konstrukcí, d) stav vnitřního prostředí pro technologické činnosti, případně pro chov zvířat, e) nízkou energetickou náročnost při provozu stavby.
<p>Čl. 28 odst. 3</p>	<p>Tepelně technické, energetické a světelně technické vlastnosti budov jsou dány normovými hodnotami.</p>

Zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů

<p>§ 2 odst. 2 písm. c) bod 3.</p>	<p>Pro účely tohoto zákona se dodávkou tepelné energie rozumí dodávka energie tepla nebo chladu k dalšímu využití jinou fyzickou či právnickou osobou; dodávka energie tepla k dalšímu využití se uskutečňuje ve veřejném zájmu.</p>
<p>§ 2 odst. 2 písm. c) bod 10.</p>	<p>Pro účely tohoto zákona se rozvodným tepelným zařízením rozumí zařízení pro dopravu tepelné energie tvořené tepelnými sítěmi, předávacími stanicemi a domovními předávacími stanicemi; odběrné tepelné zařízení není součástí rozvodného tepelného zařízení.</p>

§ 76 odst. 5	<p>Držitel licence na rozvod tepelné energie má právo</p> <ol style="list-style-type: none"> a) v souladu se zvláštním právním předpisem^{4d)} zřizovat a provozovat na cizích nemovitostech rozvodná tepelná zařízení, stavět podpěrné body a přetínat tyto nemovitosti potrubními trasami, b) vstupovat a vjíždět na cizí nemovitosti v souvislosti se zřizováním a provozem rozvodných zařízení, c) odstraňovat porosty ohrožující provoz rozvodných zařízení, pokud tak neučinil po předchozím upozornění a stanovení rozsahu vlastníků dotčené nemovitosti, d) vstupovat a vjíždět v souladu se zvláštními právními předpisy do uzavřených prostor a zařízení sloužících k výkonu činností a služeb orgánů Ministerstva obrany, Ministerstva vnitra, Ministerstva spravedlnosti, Bezpečnostní informační služby a do obvodu dráhy, jakož i vstupovat na nemovitosti, kde jsou umístěna zařízení telekomunikací, v rozsahu a způsobem nezbytným pro výkon licencované činnosti, e) vyžadovat zabezpečení ochrany rozvodných tepelných zařízení při provádění prací ohrožujících jejich bezpečný provoz; v případě poškození žádat náhradu veškerých nákladů spojených s neprodleným provedením oprav a uvedení do provozu, f) na náhradu škody při nedodržení základních parametrů dodávky tepelné energie podle odstavce 3 písm. b), g) zřizovat a provozovat vlastní telekomunikační síť k řízení, měření, zabezpečování a automatizaci provozu tepelných sítí a k přenosu informací pro činnost výpočetní techniky a informačních systémů. <p>4d) Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).</p>
§ 76 odst. 7	<p>Provozovatel rozvodného tepelného zařízení je povinen zřídit věcné břemeno umožňující využití cizí nemovitosti nebo její části pro účely uvedené v odstavci 5 písm. a), a to smluvně s vlastníkem nemovitosti; v případě, že vlastník není znám nebo není určen nebo proto, že je prokazatelně nedosažitelný nebo nečinný nebo nedošlo k dohodě s ním a jsou-li dány podmínky pro omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě podle zvláštního právního předpisu^{4e)}, příslušný vyvlastňovací úřad rozhodne na návrh provozovatele rozvodného tepelného zařízení o zřízení věcného břemene umožňujícího využití této nemovitosti nebo její části.</p> <p>4e) Zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění).</p>
§ 77 odst. 5	<p>Změna způsobu dodávky nebo změna způsobu vytápění může být provedena pouze na základě stavebního řízení se souhlasem orgánů ochrany životního prostředí a v souladu s územní energetickou koncepcí. Veškeré vyvolané jednorázové náklady na provedení těchto změn a rovněž takové náklady spojené s odpojením od rozvodného tepelného zařízení uhradí ten, kdo změnu nebo odpojení od rozvodného tepelného zařízení požaduje.</p>
§ 94 odst. 2	<p>Státní energetická inspekce, jako dotčený správní orgán, uplatňuje stanovisko k územnímu plánu a regulačnímu plánu a závazná stanoviska v územním řízení a stavebním řízení.</p>

§ 2 písm. p)	Pro účely tohoto zákona se rozumí celkovou podlahovou plochou podlahová plocha všech podlaží budovy vymezená mezi vnějšími stěnami, bez neobyvatelných sklepů a oddělených nevytápěných prostor.
§ 2 písm. q)	Pro účely tohoto zákona se rozumí větší změnou dokončené budovy taková změna dokončené budovy, která probíhá více než 25 % celkové plochy obvodového pláště budovy, nebo taková změna technických zařízení budovy s energetickými účinky, kde výchozí součet ovlivněných spotřeb energií je vyšší než 25 % celkové spotřeby energie.
§ 4 odst. 1	Územní energetická koncepce vychází ze státní energetické koncepce a obsahuje cíle a principy řešení energetického hospodářství na úrovni kraje, statutárního města a hlavního města Prahy. Vytváří podmínky pro hospodárné nakládání s energií v souladu s potřebami hospodářského a společenského rozvoje včetně ochrany životního prostředí a šetrného nakládání s přírodními zdroji energie.
§ 4 odst. 2	Územní energetickou koncepcí pořizuje pro svůj územní obvod krajský úřad, Magistrát hlavního města Prahy a magistráty statutárních měst (dále jen „pořizovatel“) v přenesené působnosti. Územní energetická koncepce je součástí územně plánovací dokumentace.
§ 4 odst. 3	Obec má právo pro svůj územní obvod nebo jeho část pořídit v přenesené působnosti územní energetickou koncepcí v souladu se státní energetickou koncepcí. Územní energetická koncepce je neopomenutelným podkladem pro územní plánování.
§ 6a odst. 1	<p>Stavebník, vlastník budovy nebo společenství vlastníků jednotek⁵⁾ musí zajistit splnění požadavků na energetickou náročnost budovy a splnění porovnávacích ukazatelů, které stanoví prováděcí právní předpis^{6a)}, a dále splnění požadavků stanovených příslušnými harmonizovanými českými technickými normami. Prováděcí právní předpis stanoví požadavky na energetickou náročnost budov, porovnávací ukazatele, metodu výpočtu energetické náročnosti budovy a podrobnosti vztahující se ke splnění těchto požadavků. Při změnách dokončených budov jsou požadavky plněny pro celou budovu nebo pro změny systémů a prvků budovy.</p> <p>5) Zákon č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů. 6a) Vyhláška č. 291/2001 Sb., kterou se stanoví podrobnosti účinnosti užití energie při spotřebě tepla v budovách.</p>
§ 6a odst. 2	<p>Splnění požadavků podle odstavce 1 dokládá stavebník, vlastník budovy nebo společenství vlastníků jednotek průkazem energetické náročnosti budovy (dále jen „průkaz“), který musí být přiložen při prokazování dodržení obecných technických požadavků na výstavbu^{5a)}. Průkaz nesmí být starší 10 let a je součástí dokumentace podle prováděcího právního předpisu při</p> <ol style="list-style-type: none"> a) výstavbě nových budov, b) při větších změnách dokončených budov s celkovou podlahovou plochou nad 1000 m², které ovlivňují jejich energetickou náročnost, c) při prodeji nebo nájmu budov nebo jejich částí v případech, kdy pro tyto budovy nastala povinnost zpracovat průkaz podle písmene a) nebo b).

§ 6a odst. 8	<p>Požadavky podle odstavce 1 nemusí být splněny při změně dokončené budovy v případě, že vlastník budovy prokáže energetickým auditem, že to není technicky a funkčně možné nebo ekonomicky vhodné s ohledem na životnost budovy, její provozní účely nebo pokud to odporuje požadavkům zvláštního právního předpisu⁶⁾. Požadavky podle odstavce 1 nemusí být dále splněny u budov dočasných s plánovanou dobou užívání do 2 let, budov experimentálních, budov s občasným používáním, zejména pro náboženské činnosti, obytných budov, které jsou určeny k užívání kratšímu než 4 měsíce v roce, samostatně stojících budov o celkové podlahové ploše menší než 50 m² a budov obsahujících vnitřní technologické zdroje tepla. Požadavky dále nemusí být splněny u výrobních budov v průmyslových areálech, u provozoven a neobytných zemědělských budov s nízkou roční spotřebou energie na vytápění^{6a)}.</p> <p>6) Například zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů. 6a) Vyhláška č. 291/2001 Sb., kterou se stanoví podrobnosti účinnosti užití energie při spotřebě tepla v budovách.</p>
§ 13 odst. 1	<p>Ministerstvo je dotčeným orgánem státní správy při ochraně zájmů chráněných tímto zákonem v řízeních, která provádí Ministerstvo obrany, Ministerstvo vnitra nebo Ministerstvo spravedlnosti, pokud u některých staveb tato ministerstva vykonávají působnost stavebních úřadů.</p>
§ 13 odst. 2	<p>Státní energetická inspekce je dotčeným orgánem státní správy při ochraně zájmů chráněných tímto zákonem v řízeních, která provádějí jiné stavební úřady, než jsou stavební úřady uvedené v odstavci 1. V těchto řízeních vydává závazná stanoviska, jejichž rozsah stanoví prováděcí právní předpis.</p>

Vyhláška č. 195/2007 Sb., kterou se stanoví rozsah stanovisek k politice územního rozvoje a územně plánovací dokumentaci, závazných stanovisek při ochraně zájmů chráněných zákonem č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, a podmínky pro určení energetických zařízení

§ 2 odst. 3	<p>Z hlediska dodržení technických požadavků na hospodaření s energií a alternativních systémů vytápění u staveb se vydává závazné stanovisko v územním nebo stavebním řízení k územnímu rozhodnutí nebo stavebnímu povolení.</p>
§ 2 odst. 4	<p>Závazná stanoviska se nevydávají v územním a stavebním řízení u staveb</p> <ol style="list-style-type: none"> a) u samostatně stojících budov s roční spotřebou energie do 700 GJ, přičemž je rozhodující součet všech druhů energie, b) u energetických zařízení <ol style="list-style-type: none"> 1. rozvodu tepla do délky potrubí do 500 m a přenášeném množství tepla do 700 GJ/rok, 2. u zdrojů tepla do výkonu 1 MW_i a zdrojů elektřiny využívajících tepelné procesy s výkonem do 5 MW_e. Dále při aplikaci plynových turbin do 1 MW_e a při užití spalovacích motorů do 500 kW_e, c) u zařízení, u kterých není při provozu spotřebovávána energie.

Zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů

§ 3 odst. 1	<p>Každý je povinen omezovat a předcházet znečištění ovzduší a snižovat množství jím vypouštěných znečišťujících látek stanovených podle tohoto zákona a prováděcích právních předpisů.</p>
-------------	---

§ 3 odst. 8	Právnické a fyzické osoby jsou povinny, je-li to pro ně technicky možné a ekonomicky přijatelné, u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít centrálních zdrojů tepla, popřípadě alternativních zdrojů, pokud je jejich provozování v souladu s tímto zákonem a předpisy vydanými k jeho provedení. Současně jsou povinny ověřit technickou a ekonomickou proveditelnost kombinované výroby tepla a energie.
§ 4 odst. 4 písm. a)	Stacionární zdroje se dělí podle míry svého vlivu na kvalitu ovzduší na kategorie 1. zvláště velké, 2. velké, 3. střední a 4. malé.
§ 4 odst. 5	Spalovací zdroje se zařazují podle tepelného příkonu nebo výkonu do těchto kategorií: a) zvláště velké spalovací zdroje, kterými jsou zdroje znečišťování o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším bez přihlídnutí ke jmenovitému tepelnému výkonu, b) velké spalovací zdroje, kterými jsou zdroje znečišťování o jmenovitém tepelném výkonu vyšším než 5 MW do 50 MW nespádající pod písmeno a), c) střední spalovací zdroje, kterými jsou zdroje znečišťování o jmenovitém tepelném výkonu od 0,2 MW do 5 MW včetně, d) malé spalovací zdroje, kterými jsou zdroje znečišťování o jmenovitém tepelném výkonu nižším než 0,2 MW.
§ 17 odst. 1	Příslušný orgán ochrany ovzduší vydává stanoviska a povolení k řízením podle zvláštního právního předpisu, která obsahují podmínky ochrany ovzduší. Jsou jimi a) stanoviska k politice územního rozvoje a územně plánovací dokumentaci v průběhu jejího pořizování, b) závazná stanoviska k umístění staveb zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů, c) povolení staveb zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů a k jejich změnám, d) povolení k uvedení zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů do zkušebního i trvalého provozu.
§ 42	Správní činnosti na úseku ochrany ovzduší, ozonové vrstvy a klimatického systému Země vykonávají tyto orgány ochrany ovzduší: a) ministerstvo, b) Ministerstvo zdravotnictví, c) inspekce, d) Česká obchodní inspekce, e) celní úřady, f) kraje, g) obecní úřady obcí s rozšířenou působností h) obce.
§ 48 odst. 1 písm. u)	Krajský úřad je dotčeným orgánem státní správy v územním, stavebním a jiném řízení podle stavebního zákona a vydává stanovisko pro účely kolaudačního souhlasu z hlediska ochrany ovzduší s výjimkou malých stacionárních zdrojů.
§ 50 odst. 1 písm. a)	Obecní úřad je dotčeným správním orgánem v územním, stavebním a jiném řízení podle stavebního zákona a vydává stanovisko pro účely kolaudačního souhlasu z hlediska ochrany ovzduší u malých stacionárních zdrojů.

5. JUDIKATURA

Nález Ústavního soudu Pl. ÚS 37/96 ze dne 18. 3. 1997
Nález Ústavního soudu Pl. ÚS 45/06 ze dne 11. 12. 2007
Rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 Ao 1/2005-98 ze dne 27. 9. 2005
Rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 3 As 26/2005-55 ze dne 9. 8. 2006
Rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 16/2006-54 ze dne 29. 3. 2007
Rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 80/2008-68 ze dne 17. 12. 2008
Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 59 Ca 87/2009-64 ze dne 22. 9. 2010
Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 59 A 7/2010-36 ze dne 19. 10. 2010

BEZBARIÉROVÉ UŽÍVÁNÍ STAVEB

České technické normy obsahující normové hodnoty odkazované „bezbariérovou vyhláškou“
(informace odboru stavebního řádu MMR)

Dnem 18. 11. 2009 nabyla platnosti a účinnosti vyhláška č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb, kde bylo použito systému normových hodnot. Proto, jako pracovní pomůcka, byl zpracován seznam českých technických norem obsahující normové hodnoty použité v jednotlivých ustanoveních vyhlášky (uspořádání podle bodů příloh) a aktualizovaný je ke dni 1. 11. 2011.

Soubor ve formátu PDF je ke stažení na internetové adrese <http://www.mmr.cz> pod odkazy:

- > Územní plánování a stavební řád
- > Stanoviska a metodiky
- > Pracovní pomůcka k vyhlášce č. 398/2009 Sb., o technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb – seznam českých technických norem.

Nová norma ČSN EN 81-41 Svislé zdvihací plošiny
(informace odboru stavebního řádu MMR)

Od 1. 8. 2011 je účinná nová norma ČSN EN 81-41 (27 4003) Bezpečnostní předpisy pro konstrukci a montáž výtahů – Zvláštní výtahy pro dopravu osob a nákladů – Část 41: Svislé zdvihací plošiny pro dopravu osob s omezenou schopností pohybu.

Tato norma je českou verzí evropské normy EN 81-41 z prosince 2010. Překlad byl zajištěn Úřadem pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví. Má stejný status jako oficiální verze.

Nová norma je harmonizovaná ke směrnici Rady 2006/42/EC ze 17. května 2006, o sblížení právních předpisů členských států, týkajících se strojních zařízení. V České republice je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 176/2008 Sb., o technických požadavcích na strojní zařízení, v platném znění.

Předmluva této normy uvádí, že „Tato norma neplatí pouze pro základní zdravotní a bezpečnostní požadavky směrnice na strojní zařízení, ale kromě toho stanoví minimální zásady pro instalaci zdvihacích plošin do budov/staveb. V některých státech mohou platit předpisy pro konstrukci budov atp., které nelze opomíjet.“

K tomu lze doplnit, že v České republice se ve vztahu k požadavkům na bezbariérové užívání staveb jedná především o vyhlášku č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb (dále jen „bezbariérová vyhláška“).

K aplikaci bezbariérové vyhlášky je třeba zdůraznit, že zdvihací plošina překonává určitou existující bariéru a slouží jen jako náhradní řešení pro osoby s omezenou schopností pohybu nebo orientace. Podle § 5 odst. 1 (přístup do staveb), § 6 odst. 2 (stavby občanského vybavení), § 10 odst. 1 (stavby bytových domů) a § 12 odst. 1 (stavby pro výkon práce) této vyhlášky, resp. bodu 3.0 její přílohy č. 1 jsou zdvihací plošiny určeny pro změny dokončených staveb. Novostavby musí být řešeny bez výškových rozdílů nebo mohou být použity bezbariérové rampy a výtahy.

Dále bod 3.1.6 přílohy č. 1 k bezbariérové vyhlášce stanoví, že „Požadavky na osvětlení, ovládací a nouzové zařízení svislé zdvihací plošiny a na ohrazení u jízdní dráhy s ohrazením stanoví příslušné normové hodnoty.“

Požadavky na:

- osvětlení obsahuje článek 5.5.4 této normy;
- ovládací a nouzové zařízení obsahují oddíly 5.5.15 až 5.5.17 a článek 5.9.6 této normy;
- ohrazení jízdní dráhy obsahují oddíly 5.6 až 5.8 této normy.

Za normové hodnoty k bezbariérové vyhlášce lze považovat pouze požadavky na navrhování a provádění bezbariérového užívání staveb, nikoliv požadavky na vlastní strojní zařízení nebo na jeho servis a údržbu.

Závěrem je třeba upozornit, že touto normou se s účinností od 1. 1. 2012 (viz oprava č. 1 k normě ČSN EN 81-41) nahrazuje ČSN ISO 9386-1 (27 4013) z května 2002 Poháněné zdvihací plošiny pro osoby s omezenou pohyblivostí – Bezpečnostní předpisy, rozměry a provoz – Část 1: Svislé zdvihací plošiny.

Nová norma ČSN 73 6058 Jednotlivé, řadové a hromadné garáže
(informace odboru stavebního řádu MMR)

Od 1. 10 2011 je účinná nová norma ČSN 73 6058 Jednotlivé, řadové a hromadné garáže. Tato norma nahrazuje ČSN 73 6057: 1988 Jednotlivé a řadové garáže – Základní ustanovení a ČSN 73 6058: 1988 Hromadné garáže – Základní ustanovení.

Předmluva k této nové normě obsahuje základní údaje a výčet vazeb na další předpisy. Zde je uvedeno, že norma nově obsahuje také požadavky na bezbariérové užívání staveb. Dále se konstatuje, že mezi související právní předpisy patří mj. zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a z výše uvedeného důvodu také vyhláška č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb (dále jen „bezbariérová vyhláška“).

V této souvislosti je třeba upozornit zvláště na ustanovení

- § 4 odst. 2 bezbariérové vyhlášky, resp. návazně body 1.1.4 a 1.1.5 její přílohy č. 2 (vnější i vnitřní odstavě a parkovací plochy pro osobní motorová vozidla);
- § 4 odst. 3 této vyhlášky, resp. návazně opět body 1.1.4 a 1.1.5 její přílohy č. 2 (parkovací místa u staveb pro obchod, služby a zdravotnictví);
- § 11 odst. 1 této vyhlášky, resp. návazně bod 7.1.1 její přílohy č. 3 (parkovací místo k bytu zvláštního určení pro osoby s pohybovým postižením).

Kapitoly 1 až 3 nové normy jsou obecné a nemají žádný přímý vztah k aplikaci požadavků bezbariérové vyhlášky.

Kapitola č. 4 této normy obsahuje všeobecné požadavky. Její článek 4.3.4 písm. d) zahrnuje mezi zásady pro navrhování garáží také požadavky na jejich bezbariérové užívání.

Kapitola č. 5 této normy obsahuje společná ustanovení. Její oddíl 5.5 řeší bezbariérové užívání.

Články 5.5.1 až 5.5.4 uvádí rozsah bezbariérového užívání, resp. uvádí výčet bezbariérových prvků a postupy pro jejich navrhování. Konkrétně se jedná o:

- vyhrazená parkovací stání pro vozidla přepravující osoby těžce pohybově postižené;
- vyhrazená parkovací stání pro vozidla osob doprovázejících dítě v kočárku;
- komunikace pro chodce podle 7.5;
- bezbariérové rampy, schodiště a výtahy pro veřejnost;
- hygienická zařízení pro veřejnost podle 7.7.1;
- automaty pro platbu a výdej parkovacích dokladů.

Dále článek 5.5.5 se specificky věnuje dopravnímu připojení garáže z hlediska ochrany a bezpečnosti chodců s omezenou schopností pohybu nebo orientace na přilehlých chodnících. Tento článek především poskytuje návod na správnou aplikaci hmatových prvků pro osoby se zrakovým postižením.

Kapitola č. 6 této normy obsahuje požadavky na jednotlivé a řadové garáže. Pro požadavky na technické řešení platí společná ustanovení, tedy příslušné požadavky oddílu 5.5. Další zvláštní požadavky na bezbariérové užívání jednotlivé a řadové garáže nejsou v této kapitole stanoveny.

Kapitola č. 7 této normy obsahuje požadavky na hromadné garáže. Pro požadavky na technické řešení platí společná ustanovení, tedy příslušné požadavky oddílu 5.5 a dále platí čl. 7.4.4 (rampy pro vozidla), 7.5.1 až 7.5.3 (komunikace pro chodce) a 7.7.1.1 (bezbariérové WC).

Článek 7.4.4 s ohledem na aplikaci bezbariérové vyhlášky nepřipouští na rampách pro vozidla navrhovat bezbariérová parkovací místa.

Článek 7.5.1 obsahuje principy pro vedení tras chodců.

Článek 7.5.2 řeší chodníky na rampách pro vozidla a v požadavcích na bezbariérové užívání těchto chodníků se odkazuje na bezbariérovou vyhlášku.

Článek 7.5.3 uvádí postupy pro navrhování schodů, výtahů a bezbariérových ramp ve veřejně přístupných vícepodlažních garážích.

Článek 7.7.1.1 obsahuje požadavek, že ve veřejně přístupné garáži musí mít každé hygienické zařízení pro uživatele část řešenou s ohledem na jeho bezbariérové užívání; viz § 7 odst. 1 bezbariérové vyhlášky.

*Přílohu Stavebně správní praxe sestavila:
Ing. arch. Marcela Smolová
MMR*